

de Midler, der kom ind ved denne Økstat, anvendes til Gennemførelse af de store Reformers, der foreligger, de store sociale Reformers, af hvilke Alderdomsforsørgelsen er en. Jeg tror ganske vist, at naar man sammenligner de Udtalelser om det opnaaelige, som man fra den ene Side af denne Sag stadig fremkommer med, med de Udtalelser, man i det andet Ting fremkommer med om, hvad man havde ønsket at bruge de mange Millioner til, som Økstaten skulde indbringe, og naar man saa spørger: Hvor ligger da Grunden til, at man ikke kan opnaa en Gennemførelse af en rationel Alderdomsforsørgelse? — saa bør man svare derpaa, at den ligger ikke hos det andet Ting, men den ligger derimod hos den Del af dette Tings Medlemmer, som ikke vilde gaa med dertil. Det er altsaa fra Venstres Side, at Modstanden mod at benytte Økstaten til Gennemførelse af sociale Reformers kommer, det er ikke fra det andet Tings Side. Jeg tror, at lige overfor den megen Talen, som det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgfreds nu ogsaa kom med om, at et saadant stort Alderdomsforsørgelsesforslag hører hjemme mellem de uopnaaelige Ting, er det værdt at fremholde denne bestemte Udtalelse fra anden Side, som jo for Resten ikke er ny. Thi da Økstatloven første Gang forelaa her, fremkom fra anden Side, fra Højres Side, gentagne Udtalelser om, at man ønskede at bruge den til sociale Reformers. Jeg vil derfor sige, at jeg ønsker ikke at have nogen Lod eller Del i det taktiske Træk, man her er fremkommet med for at trykke de Planer, som de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup) og Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg) have haft med deres Alderdomsforsørgelse. Det blev den Gang af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds udtryffeligt sagt, at det var en Beslighedslov, det vil med andre Ord sige, at det, at den kom frem paa dette Tidspunkt, var et taktisk Træk. Jeg tror, at denne Lov her er absolut af samme Art. Men desforuden er den kommen frem paa den Maade, at allerede, inden den var til første Behandling her i Salen, vare de Partier, der vilde gennemføre den, enedes om den i smaat og stort, saaledes at ingen Kritik overfor Enkeltheder af den kunde have nogen som helst Udslag til at forandre Loven. Jeg glemmer ikke 2den Behandling. Jeg saa meget godt, hvad der blev lavet ved 2den Behandling: Nogle enkelte Redaktionsændringer, om andet var der ikke Tale, men jeg saa, at enhver saglig Kritik prellede af, ikke paa Forslagsstillernes Overlegenhed

i Debatten — det tror jeg ikke let, nogen vil sige — ikke paa det glimrende Forsvar, der blev leveret derfor, men derpaa, at man i Forvejen var bunden til at gennemføre Loven i denne Stikfælde og ikke i nogen anden. Jeg tror, at det vilde være urimeligt at stille den Fordring til Mindretallet her i Salen, at det skulde stemme for en Lov, der er bleven til paa den Maade, hvis Købpris man ikke kender, og hvis Tilblivelsesmaade er af den Art, at man i Forvejen har sat Mindretallet fuldstændig ud af Spillet. Jeg agter derfor at svare: Stemmer ikke.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(C. Raab): De Vædringsforslag, som ere stillede af den ærede Indenrigsminister, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om. Jeg skal indrømme, at hans første og anden Vædring i Virkeligheden klargøre det Stykke, som blev indsat i § 2, Stykke c. ved anden Behandling bedre end den Vædring, som er stillet af os Forslagsstillere. Jeg tror derfor at kunne sige, at vi kunne stemme for disse. Med Hensyn til det, der ligger i de næste 3 Vædringsforslag, altsaa Nr. 11, 12 og 14, angaaende Appel til Indenrigsministeren, som det her foreslaas, i Modætning til, som vi havde foreslaaet, Overpræsidenten, kan det være, at der er noget deri. Overpræsidentens Stilling til det kommunale Raad her i Kjøbenhavn er jo en noget anden end Amtmændenes Stilling ude paa Landet, idet Overpræsidenten her i Kjøbenhavn selv er Medlem af Magistraten, og som saadan vil være med i det Raad, hvor Sagen først skal afgøres. Man kunde derfor sige, at de havde ingen Appelret, naar det var til samme Mand. Hvis altsaa den højtærede Minister virkelig paa det bestemteste kan sige os, at her mangler i Grunden Appelret i vort Forslag, og Sagen vil tydeliggøres derved, at den lægges over til Indenrigsministeren, skal jeg ikke fraraade Tinget at stemme derfor. — Vædringsforslaget Nr. 15, som indeholder Overgangsbestemmelser fra enkelte Kommuner, hvis Forhold ere meget indviklede, kan være meget rimeligt, og den højtærede Indenrigsminister har alt oplyst, at der er Grunde for, at der gives en Frist ud over den Tid, paa hvilken Loven for Resten skal træde i Kraft, for disse enkelte Kommuners Vedkommende. Derfor mener jeg, at der ikke kunde være noget at indvende imod at stemme for Nr. 15.

De faldne Udtalelser, som vi have hørt i Dag, ere jo komne fra alle dem, som ikke har naaet deres Maal: at saa deres Forslag sat igennem. Man kan derfor godt for-